

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/145/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117222824
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117222824.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu B. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX O., právne zastúpeného Mgr. Miroslavom Balážom, advokátom so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, proti žalovanému M. V. B., M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpenému Mgr. Ivanom Mazancom, advokátom so sídlom Metodova 3331/12, 080 01 Prešov, o vydanie veci, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 20C/43/2017-191 zo dňa 16.08.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, ktorých výška bude určená samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že v konaní bolo preukázané, že hnutelné veci, ktorých vydania sa žalobca domáha, sa nachádzajú u žalovaného. Žalovaný síce v priebehu konania tvrdil, že časť lešenia odpredal, avšak k tomu nepredložil žiaden dôkaz, a preto mal súd prvej inštancie za to, že v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno.

1.2. Ďalej uviedol, že v konaní nebolo sporné, že dňa 06.12.2017 bola medzi stranami konania a M. uzatvorená dohoda o urovaní. Podľa tejto dohody žalobca prevádza vlastnícke právo k lešeniu HAKKI v množstve 750 m² a RINGER v množstve 1 000 m², ktoré boli predmetom nájomných zmlúv zo dňa 03.02.2017 a 04.04.2017, pričom žalovaný vlastnícke právo k týmto lešeniam prijíma. Vlastnícke právo k lešeniu HAKKI v množstve 750 m² a RINGER v množstve 1 000 m² prechádza na žalovaného uhradením sumy 45.500 Eur bez odovzdania lešenia.

1.3. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný uniesol dôkazné bremeno, keďže dostatočným spôsobom preukázal vyplatenie sumy 45.500 Eur. K preukázaniu úhrady 45.500 Eur predložil výdavkový pokladničný doklad, podľa ktorého vyplatil žalobcovi dňa 06.12.2017 sumu 45.500 Eur, podľa dohody o urovaní zo dňa 06.12.2017.

1.4. Poukázal na to, že žalobca v konaní poprel, aby podpis na výdavkovom pokladničnom doklade bol jeho. V trestnom konaní ČVS: ORP-51/4-VYS-PO-2018 bol pribratý znalec, ktorý potvrdil, že podpisy na výdavkovom pokladničnom doklade sú pravými podpismi žalovaného a žalobcu.

1.5. Uzavrel, že keďže žalobca žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo sa jeho podpis nachádza na pokladničnom doklade, podľa ktorého prijal sumu 45.500 Eur, pričom v priebehu celého konania svoj podpis popieral, súd prvej inštancie už v ďalšom neuveril žalobcovi, že mu suma 45.500 Eur nebola vyplatená. Podľa čl. III. ods. 2 Dohody o urovaní uhradením sumy 45.500 Eur, prešlo na žalovaného vlastnícke právo k lešeniu, ktorého vydania sa žalobca domáha. Keďže žalovaný sa stal vlastníkom lešenia, nie je splnený jeden z predpokladov úspešnosti žaloby, a to, že lešenie žalovaný neoprávnené zadržáva.

1.6. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobu zamietol.

1.7. Pokiaľ išlo o obranu žalobcu, že suma 45.500 Eur mu mala byť vyplatená na účet, pričom k tomu predložil aj výpis z účtu, súd poukázal na čl. III. ods. 1 písm. a) Dohody o urovaní, podľa ktorého mohol žalovaný uhradiť sumu 45.500 Eur aj v hotovosti.

1.8. Odstúpenie žalobcu od dohody o urovaní vyhodnotil ako neplané, nakoľko došlo k splneniu podmienok stanovených v dohode o urovaní.

1.9. Zároveň zamietol návrh na doplnenie dokazovania výsluchom štatutára firmy, ktorá mala od žalovaného odkúpiť lešenie, keďže návrh podal žalobca, pričom dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia, že lešenie sa nenachádza u žalovaného, je na žalobcovi, ktorý v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. Súd zamietol aj návrh na výsluch Y., keďže výsluch sa javí ako nehospodárny a neúčelný.

1.10. Bol toho názoru, že žalovaný preukázal, že žalobcovi odovzdal finančné prostriedky, a to príjmovým pokladničným dokladom, na ktorom sa nachádza podpis žalobcu a výsluchom svedkyne by nebol tento dôkaz vyvrátený.

1.11. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom okrem iného uviedol, že mu súd prvej inštancie odňal možnosť konať pred súdom, keďže nevykonal dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností (napr. či svedkyňa Y. K. disponovala potrebnou sumou, ak áno či ju aj reálne odovzdala žalovanému atď.). Toto dokazovanie bolo potrebné vykonať o to naliehavejšie, že popieral a popiera to, že by mu bol žalovaný uhradil čo i len jediný cent zo sumy 45.500 Eur a rovnako popiera aj to, že podpísal predmetný príjmový doklad, na ktorom podpis bol skúmaný znalcom PhDr. W. vo vyššie uvedenom znaleckom posudku, a ktorého závery sú úplne nesprávne.

2.1. Spolu s odvolaním predložil aj odborné vyjadrenie č. 1/2019 Ing. E. V., znalkyne z odboru Kriminalistika, odvetvie Kriminalistické skúmanie dokumentov, ktorá posúdila znalecký posudok PhDr. T. W. č. X/XXXX. Z tohto odborného vyjadrenia vyplýva, že nie je možné vylúčiť možnosť technického falšovania samoprepisovacích kópií podpisov na VPD, a teda takéto kópie nie sú vhodné na individualizáciu pisateľa. Za takýchto okolností znalec z odvetvia ručného písma (identifikácia pisateľa) nemohol vysloviť záver, že sporná samoprepisovacia kópia podpisu na VPD patrí s určitosťou žalobcovi a žalovanému.

2.2. Považoval za zarážajúce, že znalec PhDr. T. W. pri svojom skúmaní vychádzal z materiálu vyslovene nevhodného na individualizáciu a stotožnenie pisateľa a napriek tomu sa týmto nezaoberal a vyvodil tak nesprávne závery, ktoré môžu mať pre neho fatálne následky.

2.3. Uzavrel, že za daného stavu mu teda neostáva nič iné, iba obrátiť sa na odvolací súd a žiadať aby po preskúmaní jeho odvolania rozhodol v zmysle odvolacieho petitu.

2.4. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolanie žalobcu v celom rozsahu považuje za účelové a neopodstatnené, pričom žalovaný sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie v skutkových okolnostiach prípadu. Žalobca sa podaným návrhom vo veci samej domáhal vydania veci, ktorých vysporiadanie bolo predmetom Dohody o urovaní zo dňa 06.12.2017 uzatvorenej medzi žalobcom, žalovaným a svedkom Q. cieľom ktorej bolo mimosúdne riešenie vzájomných práv a povinností sporných medzi stranami sporu.

3.1. Poukázal na skutočnosť, že znalecký posudok bol vypracovaný PhDr. T. W., súdnym znalcom v odbore písomznanectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa), ktorý bol vypracovaný v rámci trestného konania, a teda objektívnosť týchto záverov je podľa názoru žalovaného nespochybniteľná, keďže znalecký posudok bol spracovaný na pokyn povereného vyšetrovateľa Policajného zboru Slovenskej republiky v rámci trestného konania, pričom podkladový materiál poskytol žalobca aj žalovaný na výzvu orgánu činného v trestnom konaní.

3.2. Poukázal na to, že odborné vyjadrenie predložené žalobcom v odvolacom konaní nedosahuje komplexnosti a podrobnosti znaleckého posudku, pričom predmetné vyjadrenie bolo spracované Ing. E. V., znalcom z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistické skúmanie dokumentov. Z uvedenej skutočnosti vyplýva, že spracovateľka odborného vyjadrenia nie je v zmysle svojho odboru zamerania oprávnená hodnotiť pravosť podpisov pisateľa a jej odbornosť smeruje k preskúmaniu veku predložených listín, prípadne vyhodnoteniu možnosti falšovania listín.

3.3. Ďalej uviedol, že s ohľadom na výsledok znaleckého dokazovania sa navrhované výsluchy svedkov javia ako nadbytočné, keďže originály dokumentov, na ktorých realizované podpisy boli predmetom znaleckého skúmania, obdržal žalovaný až po úhrade finančného vyrovnania - splnenia podmienky podľa Dohody o urovaní, a teda nie je nutné preukazovať odkiaľ žalovaný finančné prostriedky získal.

3.4. Bol toho názoru, že uhradením finančného vyrovnanía došlo k prevodu vlastníckeho práva k hnutelnej veci, a teda žalobca nemôže úspešne uplatňovať nárok na vydanie hnutelnej veci, keďže v čase podania žaloby už nebol jej vlastníkom.

3.5. Bol toho názoru, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia a predovšetkým bremeno dôkazu, a preto je nutné považovať rozsudok súdu prvej inštancie za správny a dostatočne odôvodnený.

3.6. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného okrem iného uviedol, že odborné vyjadrenie znalkyne zakladá minimálne dôvodné pochybnosti o správnosti záverov znalca PhDr. W., ktorý konštatoval s istotou pravosť jeho údajného podpisu a v prípade pána Q. vyhlásil, že ide pravdepodobne o jeho vlastné podpisy, a to aj napriek tomu, že zo skúmaného materiálu takýto záver vyvodit' nemohol a nemal.

4.1. Navrhol vykonať ako listinný dôkaz v tomto konaní odborné vyjadrenie č. X/XXXX vypracované znalkyňou T. E. V., znalcom z odboru Kriminalistiky, odvetvie Kriminalistické skúmanie dokumentov, a vykonať dokazovanie výsluchom svedkov PhDr. T. W., autora znaleckého posudku č. X/XXXX, ktorý predložil žalovaný a T. E. V., znalkyne z odboru C., odvetvie Kriminalistické skúmanie dokumentov. Uviedol, že prítomnosť svedkov (znalcov) na pojednávaní žiadal zabezpečiť súdom, nakoľko nevie zabezpečiť prítomnosť týchto svedkov na pojednávaní.

4.2. Uzavrel, že zotráva na svojom stanovisku a tvrdí, že žalovaný mu nikdy dlžnú čiastku vyplývajúci z dohody o urovnaní zo dňa 06.12.2017 neuhradil a on mu nikdy nepodpísal výdavkový pokladničný doklad.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

6. Odvolací súd podrobil napadnuté rozhodnutie vecnému prieskumu z hľadiska žalobcom uplatneným odvolacím dôvodom uvedeným v ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), ktorý spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom.

Ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu ako aj prípustnosť dôkazu je výsadnou doménou súdu. Súd pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

7. Odvolací súd na základe žiadosti o súčinnosť zistil, že prokurátorom Okresnej prokuratúry Prešov bola dňa 05.06.2019 na žalovaného v tomto konaní podaná obžaloba Okresnému súdu Prešov pre pokračujúci zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona, kde poškodeným je žalobca v tomto konaní a p. M. Q., ktorým žalovaný svojim konaním mal spôsobiť škodu, a to žalobcovi spolu vo výške 35.000 Eur a p. M. Q. vo výške 14.000 Eur, nakoľko si ponechal lešenie (ktoré je predmetom aj toho sporu) pre vlastnú potrebu a uvedené nevrátil.

8. Odvolací súd považuje bez ďalšieho za pochybné tvrdenie žalovaného, že žalobcovi odovzdal peňažné prostriedky v sume 45.500 Eur v obálke okolo pol desiatej až desiatej večer pred jeho bytovkou a je toho názoru, že podpis na výdavkovom pokladničnom doklade ešte neznamená reálne odovzdanie peňazí.

9. Súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak nevypočul svedkyňu Mgr. Y. K., či v uvedenom období disponovala takou značnou sumou a reálne ju aj žalovanému odovzdala.

10. Navyše konanie súdu v súlade so zákonom musí vykazovať určitú kvalitu a v materiálnom ponímaní zabezpečovať tak právo na súdnu ochranu. Súdne rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky zrozumiteľnosti, určitosti, jasnosti a v súlade s jeho skutkových i právnych dôvodov vo vzťahu k výroku. Procesný postup súdu pri konštituovaní vecnej zmene rozhodnutia, ktorý nenachádza oporu v zákone je preto potrebné považovať za závažnú vadu nenapĺňajúcu materiálnu stránku práva na súdnu ochranu, práva na spravodlivý proces, ktorá v konečnom dôsledku objektívne bráni (účinnému a efektívnemu) uplatneniu dôležitých procesných práv účastníkov konania slúžiacich na ochranu ich práv a oprávnených záujmov v občianskom súdnom konaní.

11. Uvedeným nesprávnym postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

12. Úlohou súdu prvej inštancie bude vypočúť svedkyňu Mgr. Y. K. ohľadom pôvodu peňazí, ktoré mala údajne odovzdať žalovanému a zistiť, či existuje dôkaz, že k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov aj došlo.

Zároveň s poukazom na odborné vyjadrenie č. 1/2019 znalkyne T. E. V. predložené žalobcom v odvolacom konaní a podanú obžalobu proti žalovanému skutkovo týkajúcu sa aj prejednáwanej veci súd prvej inštancie sa oboznámi s touto trestnou vecou pričom preskúma, či jeho doterajšie zistenia nie sú v príkrom materiálnom rozpore, vykoná navrhované dôkazy za účelom spravodlivého usporiadania veci v súlade so zásadou *Cursus tutela iurium particularium observantiam*.

13. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

15. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).